

Список використаних джерел

1. Стратегія інноваційного розвитку України на 2010 – 2020 роки в умовах глобалізаційних викликів. URL: <http://kno.rada.gov.ua/uploads/documents/36382.pdf>.
2. Білова А. І. Система стратегічного управління реструктуризацією підприємств: цілі, проблеми та перспективи : монографія. Київ : КНУБА, 2014. 294 с.
3. Формування ринкової економіки. Управління людськими ресурсами: проблеми теорії та практики: зб. наук. праць / Мво освіти і науки України, Держ. вищ. навч. закл. "Київський нац. екон. унт"; відп. ред. О. О. Бєляєв: заст. відп. ред. В. М. Данюк: відп. секр. О. А. Петухова; редкол.: В. Г. Андрійчук та ін. Київ : КНЕУ, 2007. Спец. вип.: Т. 1; ч. II / редкол.: А. Ф. Павленко та ін. 492 с.
4. Bielova A., Kochedikova A. Target functionals of innovation-investment provider of development of production-economic systems of infrastructure type. *USEFUL online journal*. 2018. Volume 2, Issue 3. P. 1 – 6.

УДК 658:338.43

JEL Classification: M12

Іваненко Ф. В., канд. с.-г. наук,
Державний вищий навчальний заклад
"Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана", м. Київ
Іваненко В. Ф., канд. екон. наук,
НДІ "Украгпромпromпродуктивність", м. Київ

ТЕХНОЛОГІЧНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ У АГРАРНОМУ ВИРОБНИЦТВІ

Важливим аспектом управління виробничими ресурсами підприємства є розробка ефективної системи їх використання у технологічних процесах. Слід зазначити, що основну питому частку у структурі собівартості продукції аграрного виробництва складають декілька основних виробничих ресурси:

1. У рослинництві:
 - добрива та засоби захисту рослин;
 - енергоносії;
 - затрати праці;
 - репродуктивний матеріал (насіння і посадковий матеріал).
2. У тваринництві:
 - корми;
 - енергоносії;
 - затрати праці;
 - репродуктивний матеріал (заморожені гамети, ембріони).

Вдосконалення технологічного менеджменту галузей аграрного виробництва доцільно розпочати з вивчення структурних елементів технології за показниками витрат основних виробничих ресурсів. Динаміка та співвідношення основних виробничих ресурсів у технологічних процесах впливає на рівень собівартості продукції та її конкурентоспроможність. На сучасному етапі соціально – економічного розвитку держави вирішення питання щодо зниження енергоємності продукції рослинництва і тваринництва є найбільш важливим завданням у розробці ефективної системи управління виробничими процесами для забезпечення енергетичної незалежності.

Неефективне використання паливно-енергетичних ресурсів у сільському господарстві обумовлює зниження рівня конкурентоспроможності продукції, зменшення обсягу власних обігових коштів підприємств, внаслідок чого ускладнюється процес інвестування у проекти модернізації виробничих фондів і технологій. Низька ефективність виробництва сільськогосподарської продукції обумовлена і надмірною зношеністю основних фондів, недостатнім рівнем впровадження новітніх технологій, спрямованих на підвищення ефективності використання паливно – енергетичних ресурсів, альтернативних джерел енергії та вторинних енергетичних ресурсів, відсутністю ефективного менеджменту для енергоємних галузей виробництва.

В Україні розпочато освоєння нетрадиційних і відновлюваних джерел енергії як вагомий чинник протидії глобальним змінам клімату планети, покращання загального стану енергетичної безпеки країни. Перспективними напрямками розвитку освоєння нетрадиційних і відновлюваних джерел енергії в сільському господарстві є: біоенергетика, використання вторинних енергетичних ресурсів, вітрової і сонячної енергії, теплової енергії доквілля та інші. На базі відновлювальних джерел вагомий розвиток отримують технології одержання як теплової, так і електричної енергії.

Перспективний розвиток освоєння нетрадиційних і відновлюваних джерел енергії в країні, згідно з основаними принципами Зеленої книги, має відбуватися на основі економічної конкуренції з іншими джерелами енергії з одночасним впровадженням заходів державної підтримки перспективних технологій освоєння нетрадиційних і відновлюваних джерел енергії, які відображують суспільний інтерес щодо підвищення рівня енергетичної безпеки, екологічної чистоти та протидії глобальним змінам клімату.

При вирощуванні сільськогосподарських культур за біоадаптивними технологіями затрати виробничих ресурсів (палива, добрив, затрати праці) суттєво різняться для основних сільськогосподарських культур. Біоадаптивні технології вирощування зернових, технічних та кормових культур при використанні сучасних сортів і гібридів та нових видів мікроелементів, мікробних препаратів, регуляторів росту, різних норм мінеральних добрив є досить ефективними та дозволяють суттєво зменшити витрати виробничих ресурсів.

Таблиця 1

**Витрати виробничих ресурсів при
виращуванні сільськогосподарських культур
за біоадаптивними технологіями, на 1 га**

Культура	Планова врожайність, ц	Затрати праці, люд. год.	Витрати насіння, кг	Витрати дизельного палива, кг	Мінеральні добрива, кг (діюча речовина)		
					N	P ₂ O ₅	K ₂ O
Пшениця озима	60	8,64	250	51	148	15	15
Ячмінь ярий	50	6,32	200	71	63	155	–
Кукурудза	80	9,77	37,5	70	92	155	–
Соняшник	30	5,82	0,46 п. о./га	73	90	30	30
Буряки цукрові	500	25,98	1,5 п. о./га	249	133	196	15

Джерело: [1].

Рекомендовані дози внесення добрив:

1. Пшениця озима: нітроамофос – 100 кг + аміачна селітра – 360 кг + карбамід – 20 кг.
2. Ячмінь ярий: діамонійфосфат – 300 кг.
3. Кукурудза на зерно: діамонійфосфат – 300 кг + аміачна селітра – 80 кг + карбамід – 4 кг.
4. Соняшник: діамонійфосфат – 100 кг.
5. Буряки цукрові: нітроамофос – 100 кг + діамонійфосфат – 350 кг + аміачна селітра – 90 кг + карбамід – 30 кг.

Сукупні енерговитрати можна розрахувати застосовуючи відповідні енергетичні коефіцієнти та довідникову інформацію про енергетичну цінність основної та побічної продукції: одна людино-година кваліфікованих працівників (наприклад, трактористи-машиністи 5 розряду) – 108 МДж; 1 кг дизельного палива – 42,7 МДж; 1 кг діючої речовини мінеральних добрив – азотні – 47,1 МДж; фосфорні – 15,8 МДж; калійні – 9,28 МДж.

З метою розробки та реалізації сучасної системи енергозбереження у сільському господарстві нагальним питанням є розробка та запровадження ефективної системи управління енергетичними ресурсами підприємства:

- енергетичне обстеження підприємства;
- розробка енергетичного паспорта підприємства;
- розробка енергетичного балансу підприємства;
- постійний енергетичний моніторинг;
- нормування питомих витрат енергоносіїв;
- лімітування споживання енергоресурсів по підрозділах;
- організація роздільного обліку витрат енергоресурсів;
- кваліфіковане укладання угод з постачальниками енергоресурсів.

Список використаних джерел

1. Організаційно-економічні нормативи витрат та інформаційно-статистичні матеріали з виробництва рослинницької продукції за біоадаптивними технологіями (методичні рекомендації). Під науковою редакцією д. с.-г. н. В. М. Сінченка та к. е. н. В. І. Пиркіна. Київ : ІБКІЦБ НААН України, ТОВ "Нілан-ЛТД", 2014. 194 с.

УДК 331.108

JEL Classification: M12

Корабель Л. В.,

здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти,
кафедра публічного управління та адміністрування,
Сумський національний аграрний університет, м. Суми

АНАЛІЗ ВПЛИВУ МЕТОДІВ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

Методи управління персоналом – способи впливу на колектив і окремих співробітників підприємства з метою здійснення координації їх діяльності в процесі функціонування підприємства.

Адміністративні методи управління:

– регулювання взаємовідносин співробітників за допомогою положень про структурні підрозділи та посадових інструкцій;

– використання владних механізмів управління (видання наказів, віддача розпоряджень, вказівок) при управлінні поточною діяльністю підприємства. Економічні методи управління:

– матеріальне стимулювання праці працівників: преміальні за результатами праці, використання для окремих категорій працівників відрядної форми оплати праці.

Соціально-психологічні методи управління:

– розвиток у співробітників почуття приналежності до організації, ведення корпоративної реклами, широкого використання логотипів компанії, забезпечення співробітників фірмової робочим одягом і т. п.;

– стимулювання праці працівників за допомогою надання соціальних гарантій (подарунки до ювілеїв та свят).

Провівши аналіз адміністративного методу управління персоналом ДП "Антонов", можна виділити основні риси, які використовуються на даному підприємстві. Одне з найпомітніших рис даного методу є організаційний вплив на персонал, який заснований на дії затверджених внутрішніх